בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד', כ"ז בטבת**, תשס"ג (**1** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"אם אשכחך ירושלים..." [אבא אבן]

לפי ההצעה הזאת, היה הנציב העירוני מטעם האו"ם מוסמך לקיים פעולות מנהליות בירושלים. העצרת, בדחותה את כל ההצעות הללו, **ביטלה את כוונתה** הקודמת ביטול מפורש; אף כי ידעה כי המנדאט יסתים, בתוקף החלטת הפרלמנט הבריטי, בעוד שעות מעטות, **מיאנה לבוא במקומו**.

התוצאה החוקית מהאירועים הללו היא שאזור ירושלים איבד את ממשלתו המנדאטורית ב- 14 במאי ובו בזמן החליטה העצרת **לא להטיל על העיר כל מרות בינלאומית אחרת**. זאת לא היתה שגגה מתוך יחס סביל, כי אם **נטישת אחריות פעילה בשעת משבר**.

וחמורות מזו הן התוצאות המוסריות. העצרת ידעה שאם לא תאשר במפורש את התעניינותה בגורל ירושלים, תסתערנה המדינות השכנות בכוחותיהן הצבאיים על עיר-הקודש ותכרענה את יישובה היהודי הנצור והמבודד. השאלה היתה אם יפתח לו האו"ם פתח ויפול בלי רעש אל הצד-שכנגד או יקיים, ולו להלכה, מחסום לפלישה. העצרת בחרה לפתוח לה פתח. בשעה שש (שעון ניו-יורק) תם המנדאט, ובא-כוח עיראק קם בצהלה וצווח: "חסל המשחק!" העצרת איבדה את זכותה לרשת.

יהודי ירושלים, שהמוות והרעב אפפום, והם מעוטי-כח ונלחמים על נפשם, לא היה סיפק בידם להרהר אחרי דיוניהם של אלה אשר הבטיחו להם, רק לפני **חמישה חדשים**, "בטחון ורווחה, שלום וסדר." מועצת הבטחון ומועצת הנאמנים והעצרת לא השאירו להם מקום לספקות. ברירתם נעשתה ברורה: עליהם לשבת בחיבוק ידיים, משותקים, באפס מעשה, בעוד בתיהם יהיו טרף לכיבוש צבאי, לפרעות ולרעב, או לאזור כל כוחם ולהילחם שכם אחד עם כל ישראל על בתיהם ועל עתידם. הם בחרו בדרך השניה. בשעה שגורלם היה תלוי בשערה, בשעה שהורים חרדו פן יראו בעיניהם את ילדיהם נמקים ברעב, הגיע לעיר הנצורה חבל-הצלה שהושלך אליה ממדינת ישראל. על המשאיות הראשונות של השיירות היה כתוב: "**אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני**." עַם ירושלים לא נעזב ולא עמד לבדו.

כיוון שהובטח הקיום, ונשבר המצור בגבורה, התחילה בניית ההריסות, והבנייה נמשכה באותו מרץ. בתהליך זה נתהדקו הקשרים בין מדינת ישראל ובין ירושלים, עד שהעיר נעשתה אבר מגוף המדינה. אלה הם קשרי חובה וקרבן, קשרי אחריות הדדית ומשא-נפש משותף. העיר היתה מנותקת מהצינור הראשי של הספקתה; ממשלת ישראל סללה דרך אחרת.

{...יש עוד, אך כפי שהבטחתי, נפסיק כעת ונעבור לנושאים אחרים...}

~~~

נקודת מבט היסטורית\מוסרית...

בדף של **י"ב בטבת**, הזכרנו כי בשנת תש"ב (1941-5702), **נקרא באסיפת התנועות החלוציות בווילנא** שבליטה **כרוז** שחיבר **אבא קובנר** ובו נאמר: =...היטלר זומם להשמיד את כל יהודי אירופה. על יהודי ליטה הוטל להיות הראשונים בתור. **אל נלך כצאן לטבח!** נכון, חלשים אנחנו וחסרי-מגן, ואולם התשובה היחידה לאויב היא **התנגדות**!= לילה זה היה, למניינם, הלילה בין 31 בדצמבר לבין 1 בינואר.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד', כ"ז בטבת**, תשס"ג (**1** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה שאומות העולם למיניהם חגגו את כניסת השנה הלועזית החדשה ע"י שתיה ושיכרות , היהודים דאגו לדרכים להגן על עצמם. ליהודים שנה חדשה– ראש השנה – משמעה: חשבון נפש והרהורים...

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל